

ogsaa nu gælder ifølge § 32, Stykke 2 — har foreslaaet i Paragrafens 2det Punktum, og som man lægger megen Vægt paa. Det anses iøvrigt som en Selvfølge, at Domstolene for de i den nuværende § 32 særligt fremhævede Forseelser, der maa betragtes som grove, vil paalægge forholdsvis strenge Straffe. I Overensstemmelse med foranførte har man ikke foreslaaet optaget nogen særlig Straffebestemmelse for dem, der i beruset Tilstand fører Motorkøretøj. Det er i ovenstaaende § 24 udtalt, at et Motorkøretøj aldrig maa føres af nogen, der er beruset eller paavirket af Spiritus, saaledes at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger, og Overtrædelse af denne Bestemmelse er strafbar efter § 40. Endelig bemærkes, at man i Begyndelsen af § 40 har foreslaaet indføjet Ordene: „eller de i Medfør af samme givne Bestemmelser“ for at fastslaa Strafbarheden af Overtrædelser af de Bekendtgørelser og lignende, som udfærdiges med Hjemmel i Loven.

I Stykke 2 har man særlig fremhævet, at uberettiget Anvendelse af Kendingsmærker eller af den i § 2, Stykke 6, omhandlede hvide Dug samt Efterligning eller uberettiget Anbringelse af Politiets Tjenestestempel er strafbar, idet dette ellers kunde være Genstand for Tvivl. I den nugældende Lov findes ikke hjemlet Straf for Efterligning af Politiets Tjenestestempel, men Udvalget har ment, at dette bør sidestilles med den urigtige Anbringelse af dette Stempel.

Stykke 3, 1ste og 2det Punktum, svarer ganske til nuværende § 32, Stykke 1, næstsidste og sidste Punktum.

Bestemmelsen i nuværende § 32, Stykke 2, om, at der ved Bødernes Fastsættelse særlig skal tages Hensyn til, om vedkommende tidligere er blevet ikendt Bøde for Overtrædelse af Lovgivningen om Motorkøretøjer, har man fundet overflødig, idet det maa antages, at Domstolene ogsaa uden denne Bestemmelse vil tage saadant Hensyn.

Stykke 3, 3die Punktum, er en ny Bestemmelse. Medens der efter Retsplejelovens § 731 ikke kan kræves beskikket en offentlig Forsvarer i Politisager, har Udvalget dog fundet, at Sagen, naar der af Anklagemyndigheden nedlægges Paastand om Idømmelse af Fængselsstraf eller om Frakendelse af Førerretten, er af saa indgribende Betydning for Tiltalte, at han bør kunne kræve beskikket en Forsvarer.

Nogle af Udvalgets Medlemmer har ønsket tilføjet en saalydende Bestemmelse: „Saafremt under en Sag Politiet eller Retten indhenter Erklæringer af teknisk Art eller lignende, vil der være at give den sigtede

og hans eventuelt beskikkede Forsvarer, saafremt de maatte ønske dette, Løjlighed til ogsaa at indhente tekniske Erklæringer eller lignende til Brug ved Forsvaret, eventuelt gennem en dertil af Retten beskikket teknisk Medhjælp eller lignende“. Til Støtte herfor er henvist til, at de Erklæringer, som af Politiet indhentes fra de af Justitsministeriet beskikkede sagkyndige til Brug i Sager angaaende Overtrædelse af Motorlovgivningen efter den almindeligt herskende Opfattelse blandt Publikum ikke altid er tilstrækkeligt objektive, idet de sagkyndige antages at føle sig for meget som Medhjælpere for Anklagemyndigheden, saaledes at deres Erklæringer ofte bliver mere i sigtedes Disfavør end rigtigt er. Udvalgets Flertal er Modstander af en Lovregel af ovennævnte Indhold, idet man mener, at saadanne Erklæringer angaaende tekniske Spørgsmaal altid bør være objektive, og at der ikke bør skabes Adgang til at gøre dem til Partsindlæg under Retssagerne; men Flertallet har paa den anden Side ikke ment helt at kunne benægte Rigtigheden af den fremsatte Kritik af de motorsagkyndiges Erklæringer til Brug i Retssager. Idet hele Udvalget herefter mener, at der tiltrænges en Modvægt mod disse Erklæringer, har man enstemmigt vedtaget at udtale Ønsket om, at der ved Justitsministeriets Foranstaltning oprettes et teknisk Udvalg udenfor Kredsen af Ministeriets sagkyndige, bestaaende af en Jurist som Formand og f. Eks. 2 andre Medlemmer, der maa være Teknikere, hvilket Udvalg skulde være en Appellinstans, for hvilken de motorsagkyndiges Erklæringer kunde indankes.

ad § 41. Udvalget har foreslaaet forskellige Ændringer af de i den nugældende Lovs § 34 indeholdte Bestemmelser.

For det første har man ment, at Domstolene aldrig bør være bundne til ubetinget at skulle frakende Førerretten for visse Overtrædelser af Loven eller til i Tilfælde af Frakendelse at lade denne gælde for bestandig. Selv Overtrædelser af de groveste Arter kan være begaaede under stærkt undskyldende Omstændigheder, og paa den anden Side kan Frakendelse af Førerretten selv for et begrænset Tidsrum og endnu mere for bestandig betyde et meget alvorligt Indgreb i den paagældendes og hans Families hele Eksistensmulighed. Af disse Grunde foreslaas det altid overladt til Domstolenes Skøn, om Frakendelse skal ske, og i bekræftende Fald om den skal ske for bestandig eller for et bestemt Tidsrum. — Hvad dernæst angaar de Tilfælde, i hvilke